

«Από τη στάχτη θα αναγεννηθεί το Κ.Κ.Ε.»

N. Ζαχαριάδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε. της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55 ΤΗΛ. 5241058 ΧΡΟΝΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24 ΙΟΥΝΗ 1988 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 70 - ΔΡΧ. 30

ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΣΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΜΩΣΙΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΦΛΩΡΑΚΗ

ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ Η ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Αν το κύριο χαρακτηριστικό του προηγούμενου ανασχηματισμού ήταν το πάρισμα της ΓΣΕΕ από τον ρωσοφιλό Γεννημάτα και είχε σαν κεντρικό στόχο να προετοιμάσει την άνοδο του ψευτοΚΚΕ στη ΓΣΕΕ, το κύριο χαρακτηριστικό του τελευταίου είναι η πτώση του Αρσογιάννη και η άνοδος των φιλοπαπανδρείκων πραξικοπηματιών Βαζυράκη και Τσίμα μέσα στο υπουργείο δημόσιας τάξης, δηλαδή στο υπουργείο της ασφάλειας.

Ενώ όμως αυτό είναι το κύριο χαρακτηριστικό του ανασχηματισμού, η σημαία, η υπογραφή του ανασχηματισμού είναι το πέρασμα του υπουργείου Παιδείας από τον Κακλαμάνη στον Γ. Παπανδρέου δηλαδή στον ίδιο τον αρχηγό της ρωσοφιλής φράξιας του ΠΑΣΟΚ.

Στην πραγματικότητα αυτός ο ανασχηματισμός είναι η πιο εντονή πολιτική προώθηση των σχέσεων του σοσιαλδημοκρατισμού σε επίπεδο μηχανισμού εξουσίας μέχρι τα τώρα.

Και αρχή σχετικά με το βασικό ζήτημα που είναι το υπουργείο δημόσιας τάξης.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Οζόκληρος ο αστικός τύπος μιλάει για έναν άχρωμο καινούργιο υπουργό, τον Σελιώτη και έναν καινούργιο υφυπουργό, τον Βαζυράκη.

Η «Ελευθεροτυπία» της 23.6 αναφέρει σε σχολίο της ότι το σημαντικό του ανασχηματισμού σε επίπεδο υπουργείου δημόσιας τάξης είναι το ότι στον υφυπουργό περνάει τώρα όλες οι υπηρεσίες της ασφάλειας δηλαδή η ΚΥΠ (σημέρα ΕΥΠ), που αρχηγός της όπως ξέρουμε είναι ο πραξικοπηματίας Τσίμας, και η υπηρεσία Κρατικής Ασφάλειας που είναι το κέντρο της ασφάλειας δηλαδή ο πυρήνας της αστυνομίας και του πολιτικού περιβάλλοντος του Παπανδρέου.

Ας υποθέσουμε ότι ο Σελιώτης είναι μόνο άχρωμος και ως αγνοούμενο με το γεγονός ότι τα κομματικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ τον θεωρούν ακληρό, αριστερό, η το γεγονός ότι είναι αδελφός του πρώην «Δημοσφύου» Τρίπολης που υποστηρίχεται από το ψευτοΚΚΕ.

Εκείνο που είναι αναρχικό είναι ότι ο Βαζυράκης έχει εμπλακεί σε υπόθεση παράνομης μεταφοράς όπλων στα 1975 και έχει συνάψει και αυτός όπως και ο Τσίμας με τις ένοπλες πραξικοπηματικές πλευρές του ΠΑΚ. Πολλοί άλλωστε αστοί ασχολιστές δεν κατατάσσονται στο στενό πολιτικό περιβάλλον του Παπανδρέου.

Η μάχη για την κατάληξη του υπουργείου αυτού από δυνάμεις τουλάχιστον φιλικές προς τον σοσιαλδημοκρατισμό χρειάστηκε της μακρόχρονη, υπομονετική θώρα του Αρσογιάννη από το ρωσοφιλό μπλοκ.

Αρχίζοντας από τις προκαρατοές με τους αναρχικούς στο κέντρο της Αθήνας τον Νοέμβρη του '85 μέχρι τις εκστρατείες γελοιοποίησης του από την 17 Νοέμβρη και τις προκαρατοές της ΚΝΕ με τα ΜΑΤ το Νοέμβριο του '87 μέχρι την ιδιαίτερη προβολή από τον ρωσοφιλό τύπο των ευθυνών του Αρσογιάννη για τους όσμιους της αστυνομίας με το κύκλωμα των ναρκωτικών, το μπλοκ των συνωμοτών προετοιμάσει πολιτικά το έδαφος για την άλωση αυτού του υφυπουργίου.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Το ίδιο βέβαια αλλά με πιο σατανικό τρόπο έγινε με το υπουργείο Παιδείας. Εδώ το χτύπημα δόθηκε ενάντια σε δύο υπουργούς που ήταν αντίθετοι στο ψευτοΚΚΕ, ενάντια στον ανοιχτά αντι-ψευτοΚΚΕ Τρίτη

που όμως δεν είχε βαθιά πολιτική συμμαχία παρά μόνο με τον Σαρτζετάκη, και ενάντια στον φιλο-αλευρικό Κακλαμάνη. Εδώ η νίκη αποσπάστηκε από την ίδια τη συμμαχία ψευτοΚΚΕ - Α. Παπανδρέου και έχει τη σφραγίδα αυτής της συμμαχίας. Γι' αυτό χαρακτηρίσαμε την αλλαγή στο υπουργείο Παιδείας σημαία του ανασχηματισμού. Εδώ δεν μπορεί να υπάρχει καμία αμφιβολία για την ποιότητα της δύναμης που γκρεμίζει δύο υπουργούς. Βέβαια μια επιπόλαιη ψευτο-ταξική ανάλυση θα αποδώσει το γκρέμισμα των Κακλαμάνη - Τρίτη στο ίδιο το κίνημα των καθηγητών. Ακριβώς το ίδιο θα ισχυριστεί και το ψευτοΚΚΕ. Όμως γιατί μια αστική κυβέρνηση δεν θα χαράμιζε αμέσως, αμέσως, τα μεγάλα της στελέχη μπροστά σ' ένα κίνημα που δεν είχε οδηγήσει σε πλήρες αδιέξοδο αυτή την κυβέρνηση και που δεν την απειλούσε με μια συνολική πολιτική ανατροπή προκαλώντας, η απειλώντας να προκαλέσει μια υλισσία από οικονομικά μαζικά κινήματα.

Αλλά η απόδειξη θα φανεί σύντομα και από το γεγονός ότι ακριβώς μετά από αυτή τη διπλή καθαίρεση των υπουργών η πολιτική δύναμη που ηγείται αυτού του κινήματος θα επιχειρήσει να το διαλύσει, δίχως αυτό το κίνημα να πετύχει τους στόχους του αφού πέτυχε όμως τον κεντρικό της στόχο αυτή η πολιτική δύναμη. Σε κανονικές συνθήκες ένα κίνημα που έρχεται ενάντια στο ίδιο, από τη δικιά του εσωτερική ισχύ, δύο υπουργούς, θα συνέχιζε με δεκαπλασιασμένες τις προσπάθειες του για να πραγματοποιήσει τους δικούς του στόχους. Όσο είναι αλήθεια ότι είναι μεγάλη η δύναμη του κινήματος των καθηγητών άλλο τόσο είναι αλήθεια ότι του λείπει η δικιά του πολιτική προοπτική, η δικιά του ηγεσία και η δικιά του σημαία.

Όσο θα είναι περιορισμένα από τη βρομική γραμμή της «αναβάθμισης» και όσο θα έχει στην ηγεσία του τους σοσιαλφασίστες δεν θα μπορεί να οδηγηθεί σε νίκη. Για να οδηγηθεί εκεί πρέπει να συγκροτήσει μετωπικά με το σοσιαλδασισμό και αυτό δεν θα πετύχει δίχως να τραυματιστεί. Προς το παρόν μένει να αποδειχθεί η ελληνική συνωμοσία Α. Παπανδρέου, ψευτοΚΚΕ για την προώθηση των ρωσικών θέσεων.

Εδώ μπορεί να παρατηρήσει κανείς πως ο Κακλαμάνης κρατάει το σημαντικότερο υπουργείο Προεδρίας που είναι το υπουργείο της επίσημης κρατικής προπαγάνδας. Όμως αυτή την αρμοδιότητα του υπουρ-

γείου την παίρνει ο αναπληρωτής υπουργός έτσι ώστε να αποδυναμωθεί ο υπουργός. Αυτή η θέση έρχεται στα χέρια του Μαρούδα.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ - Ο ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ

Πηγαίνοντας παρακάτω σ' αυτόν τον ανασχηματισμό παρατηρούμε την πτώση ενός άλλου οζιού των αντι-ψευτοΚΚΕ δυνάμεων μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Την πτώση του υφυπουργού μεταφορών Μπαντούβας. Δεν χρειάζεται να διαβάσει κανείς την εφημερίδα μας για να ξέρει ποσο έντονη ήταν η αντίθεση του ψευτοΚΚΕ στον Μπαντούβας. Ο Μπαντούβας ήταν η πλατή του Τούμπρα ενάντια στον οποίο ο Περισσός έστησε την προκαρατοές των παρακολούθησεων των τηλεφώνων. Ο Μπαντούβας ήταν ο πολιτικός στόχος των από την αρχή προδόμενων 24 ωρών και 48 ωρών απεργιών του ΕΑΣ και του ΗΑΠΑΠ. Ο Μπαντούβας και ο προϊστάμενος του Κουτσούργας ήταν ο στόχος του καταδικασμένου αγώνα των ταξίτζηδων ενάντια στον δαχτύλιο. Και εδώ το ψευτοΚΚΕ χρησιμοποίησε τη μέθοδο της ελεγχόμενης και από τα πριν προδόμενης απεργίας, όπου όμως σε αντίθεση με τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε στους καθηγητές, έβαλε μπροστά οικονομικά αιτήματα δειγνύοντας φήσης, τέτοια όμως που να μην ισοδυναμούν με αμφισβήτηση της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης (συντάξιμα χρόνια, περιορισμός εργασιμότητας κ.λπ.). Βέβαια όταν άρχισε η απεργία των καθηγητών και για να μην προκύψει κανένα επικίνδυνο μίγμα επιλεκτικών υλιστίων το ψευτοΚΚΕ, φρόντισε στα γρήγορα να σβήσει με την μεσολάβηση Γεννημάτα τον ΕΑΣ.

Πάντως στην θέση του Μπαντούβας ο Παπανδρέου δεν πρόηθε ανθρωπο της φράξιας του παρά τον Πετσο, που θεωρείται ευρωπατοφίλος της καθεύουσας Αλευρα. Όμως η θέση του Πετσο είναι αποδυναμωμένη καθώς φυγεί από υφυπουργός και από κάθε θέση στην κυβέρνηση ο Σαρνιτίτης, που όπως θα θυμόμαστε είχε έρθει σε αντίθεση με τους Ρώσους όταν έβγαλε στην φόρα και εναντιώθηκε στην αγορά από αυτούς μιας μεγάλης έκτασης κοντά στο Πεντάγωνο.

Θα πρέπει εδώ να κάνουμε την έξη παρατήρηση: Ο Παπανδρέου σε κάθε ανασχηματισμό, και γενικότερα σε κάθε του κίνηση ενίσχυσης των

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΟΣΑΛ ΚΑΙ Η ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ο ΛΑΟΣ ΘΕΛΕΙ ΜΙΑ ΔΙΚΑΙΗ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Έχουμε ξαναγράψει αρκετές φορές πως το Νταβός δεν είναι τίποτα άλλο από μια ταξική του Παπανδρέου, ψευτο-ειρήνης με την Τουρκία. Μια ταξική που σε καμιά περίπτωση δεν έρχεται σε αντίθεση με την αντιτουρκική στρατηγική του, τμήμα της ρωσικής στρατηγικής περικύκλωσης της Τουρκίας.

Η Επίσκεψη Οσάλ μέσα στο «πνεύμα Νταβός» δεν έκανε τίποτα άλλο από το να επιβεβαιώσει αυτήν μας την εκτίμηση. Σ' αυτή την επίσκεψη εμφανίστηκαν και τα δύο, και η ψευτο-ειρήνη και η σύγκρουση. Και εκεί διαμορφώθηκαν και τα μέτωπα. Γιαυτό και η επίσκεψη αυτή, παρά την πρωτοφανή έκρηξη του σοβινισμού, άφησε γενικά μπορεί να πει κανείς αδιάφορο τον εργαζόμενο λαό. Οι κάθε είδους διασπαστικές και το εμμηρησιακά αντιτουρκικό οχτάστημα των αστικών φυλλადων δεν συγκίνησαν το λαό μας, γιατί αυτός ο λαός θέλει την ειρήνη και κανείς δεν πιστεύει πως ο Παπανδρέου μπορεί να είναι ένας από τους φορείς αυτής της ειρήνης.

Η ΨΕΥΤΟ-ΕΙΡΗΝΗ

Προσφώνησε ο Οσάλ στην επίσκεψή του στην Ελλάδα. Σε ένα ρόλο που αν Σελιώτη είναι ο αντίθετος.

Έτσι ο Οσάλ προσφώνησε ο Οσάλ στην επίσκεψή του στην Ελλάδα. Σε ένα ρόλο που αν Σελιώτη είναι ο αντίθετος.

πράγμα. Σελιώτη είναι. Όμως ταξική σημαίνει πρόταση, η οποία πάνω στα επίμαχα ζητήματα που τα μοιράζει να κάνει πρόταση κάποια πολιτική εκδίκαση. Αυτό σημαίνει τη λήψη της. Που σημαίνει τη λήψη της. Που σημαίνει τη λήψη της. Που σημαίνει τη λήψη της.

Θα θυμόμαστε πως ο Οσάλ προσφώνησε μας πως στην «επίσκεψη» Μαυρίτη.

τμήμα του στόλου του ρωσικού σοσιαλδημοκρατισμού βρέθηκε σε επίσκεψη φιλική απέναντι στην Τουρκία, στην Ιστανμπούλ. Ταυτόχρονα με αυτή την κίνηση, ο Ζιβκόβιτς μετακίνησε στρατεύματα προς την Ευρωπαϊκή Τουρκία και ο Παπούλιος πήγαζε στην Σόφια. Ήταν οι δύο ταξικές, το σοσιαλδημοκρατισμού. Η μία η πραγματική, το στρατηγικό μέτρο περικύκλωσης της Τουρκίας από Βουλγαρία - Ελλάδα, και η άλλη η ταξική του εφιστάσεως απέναντι στην Τουρκία από την ίδια την Ρωσία.

Όσο η ρωσοφιλή κλίση Παπανδρέου - Φλωράκη έρχεται τη γωνία στα μέτρα του σοσιαλδημοκρατισμού, αυτό πρέπει να είναι χάρη να εκδικαστεί η ακερότητα Ρωσίας - Τουρκίας, γιατί κάτι τέτοιο θα δειπώσει τη γωνία του σοσιαλδημοκρατισμού για το ρωσικό πνεύμα, γιατί με τον τρόπο αυτό η Ρωσία, το λαό της, πριν την απόθεση στην Ελλάδα.

Ο Τκορπατσόπουλος θα έρθει στην Ελλάδα. Αυτό θα είναι μια σημαντική προσθήκη των σχέσεων του ρωσοφιλικού μπλοκ. Δεν μπορεί όμως

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 5

ΝΕΟΣ ΓΥΡΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΩΦ

Εκκίνησε ο Τας γύρος των διαπραγματεύσεων για το μέλλον των Αμερικανικών βάσεων στην Ελλάδα.

Ο Γύρος αυτός θα είναι ο τελευταίος πριν ο Παπανδρέου δώσει την γραπτή καταγγελία της συμφωνίας στο τέλος του Ιουλίου.

Σ' αυτόν τον γύρο κεντρικό ζήτημα συζήτησης είναι η απομακρύνση της Βάσης του Ελληνικού.

Ο Γύρος αυτός των διαπραγματεύσεων γίνεται κάτω από το βάρος δύο γεγονότων: α) της πρότασης του Ρωσικού σοσιαλδημοκρατισμού για μη υπογραφή καμιάς συμφωνίας που αφορά ζώνες βάσεις και β) της άρνησης των Ελλήνων -αμερικανικών σχέσεων για τη μη έκδοση του Ραβίντ και την απειλή Γερμανικών εμπόρων στην Ελλάδα από τις ΗΠΑ.

Η πρόταση της Ρωσίας, μια πρόταση που είναι σαν να απειθείται πόδια στην Ελλάδα, δείχνει ακριβώς και το μέλλον των Βάσεων στη χώρα.

Η ρωσοφιλή κλίση Παπανδρέου είναι υποχρεωμένη να υποχωρήσει στον Αρχηγό. Το θέμα του Ραβίντ, δίνει μια καλή βάση για την αξίωση των σχέσεων με τις ΗΠΑ, τι στιγμή μαζικά που δίνεται με τοριστικό εμπόρο και ζητήματα τρομοκρατίας, και αποπειρώνει την κλίση Κουτσούργα (σαν υφυπουργός Αικατοσύλης) αρμόδιος για την έκδοση του Ραβίντ στον φιλορωσικό - αντιαμερικανικό αγώνα.

Οι συζητήσεις γίνονται πιο έντονα για την ρωσοφιλή φράξη.

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΗ

Ίσως τη στιγμή που θα διαβάσει κάποιος αυτές τις γραμμές η απεργία των καθηγητών να έχει πάρει νέες διαστάσεις, οπότε το άρθρο αυτό θα θεωρηθεί άκαιρο και ξεπερασμένο από την ίδια την πραγματικότητα. Όμως, περ' από την κατάληξη που μπορεί να έχει αυτός ο πρωτοφανής αγώνας, μια ανάλυση των δεδομένων που συνθέτουν τις νέες πραγματικότητες, καθώς κι η εκτίμηση των συγκεκριμένων σταθίων από τα οποία περνά το κίνημα αυτό, βοηθά στο ξεκαθάρισμα των απόψεων και δίνει ένα φως στο ερώτημα πώς πρέπει να προχωρήσουμε, τώρα και στο μέλλον.

Η συγκέντρωση της Αριστερής Κίνησης Καθηγητών

Την Παρασκευή στις 10 Ιούνη πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα ανοιχτή συγκέντρωση από την Αριστερή Κίνηση Καθηγητών.

Παρά το γεγονός ότι η προσέλευση των συναδέλφων δεν ήταν αυτή που περιμέναμε, ωστόσο η συζήτηση που έγινε και ο προβληματισμός που καταδείχθηκε ήταν αρκετά ικανοποιητικά.

Από τη μεριά της Κίνησης έγινε συγκεκριμένη ανάλυση της φάσης που περνούσε η απεργία εκείνη τη στιγμή.

Δόθηκε ιδιαίτερη βαρύτητα στις επικίνδυνες αυταπάτες που καλλιεργούνται έντεχνα στη βάση των Καθηγητών κι οι οποίες οδηγούν την απεργία με μαθηματική ακρίβεια στην ήττα και στη χρησιμοποίηση της, τελικά, από το «Κ-Κεζ» για την προώθηση των αντιλαϊκών σχεδίων του. Οι αυταπάτες αυτές εκφράζονται σε τρία επίπεδα: α) «Είναι άλλο ζήτημα τι λέει η Ν.Δ. και το «Κ-Κεζ» στις παρατάξεις τους ΔΑΚΕ και ΔΕΕ, αντίστοιχα, να κάνουν κι άλλο τι αυτές πραγματικά κάνουν» β) «Η ηγεσία της ΟΛΜΕ είναι μέν συμβιβαστική, αλλά αναγκάζεται και σπυραίνεται από τη βάση των καθηγητών, κι έτσι κρατάει μια αγωνιστική, γενικά, στάση» γ) «Κατά συνέπεια, πρέπει να μπει στις απεργιακές επιτροπές που ελέγχονται κι εποπτεύονται από την ΟΛΜΕ, ώστε να ελέγχουμε τις κινήσεις της και να τη σπρωχνουμε ανά πάσα στιγμή στη σωστή κατεύθυνση».

Ακόμα, τονισαμε την αναγκαιότητα να υψωθεί η σημαία του 20χιλιαίου, τώρα ακριβώς που έχει πουληθεί από την ηγεσία της ΟΛΜΕ, κάτω από το νεφέλωμα της «αναβάθμισης» και με το 150χιλιαίο και την αναγκαιότητα της εκλογής από τις γενικές συνελεύσεις των ΕΛΜΕ απεργιακών επιτροπών που, σε συντονισμό μεταξύ τους, θ' αναλάβουν αυτές την καθοδήγηση της απεργίας. Στη συζήτηση που ακολούθησε υποστηρίχθηκε ένα ειρηνικό φάσμα απόψεων. Γενικά, υπήρξε ομοφωνία ως προς το ρόλο των παρατάξεων και των κομμάτων στα οποία αυτές προσκυνούν. Οι συνάδελφοι μετέφεραν το κλίμα των γενικών συνελεύσεων τους, κυρίως σ' ΕΛΜΕ της Αθήνας, και στάθηκαν αρκετά στο ρόλο που παίζει το «Κ-Κεζ» μέσα στην απεργία και στο στόχο που πρέπει να κεντράρει, μία απεργιακή επιτροπή έξω από τον έλεγχο της ηγεσίας της ΟΛΜΕ: αρχικά να λειτουργήσει προπαγανδιστικά για το 20χιλιαίο και μετά, έχοντας αποκτήσει για την εμπιστοσύνη της βάσης, μπορεί να αναλάβει ακόμη και τη διαπραγμάτευση με την κυβέρνηση.

Περ' από τον προβληματισμό που αναπτύχθηκε και που μας έδωσε πολύτιμη βοήθεια, σημαντικό αποτέλεσμα της συγκέντρωσης ήταν και το ότι διεκρίναμε τον κύκλο των προσβάσεων μας σ' ΕΛΜΕ του λεκανοπέδιου που δεν έχουμε δική μας εκπροσώπηση.

Γενική συνέλευση προέδρων 11 του Ιούνη

Από τότε που η ηγεσία της ΠΑΣΚ αγνόησε οικειοθελώς από τον αγώνα (παραιτήση από την προεδρία της ΟΛΜΕ, προτάσεις εκμνηστευμού του 20χιλιαίου, καλωπόμενος ή ανοιχτός απεργοπλαστικός), έμπαινε αντικειμενικά το ζήτημα για τη ΔΕΕ και τη ΔΑΚΕ α) το δικό τους μερτικό στο σπάσιμο της απεργίας να μην είναι σε καμία περίπτωση οφθαλμοφανές, β) να έρθει

το πράγμα έτσι, ώστε αυτός που θα σπάσει τελευταίος την απεργία να είναι κι ο πιο κερδισμένος στη συνείδηση καθηγητών και λαού. Έπρεπε, δηλαδή, η ΔΕΕ και η ΔΑΚΕ να προσπαθήσουν να πετάξουν έξω από την απεργία η μια την άλλη όσο πιο γρήγορα γινόταν, για να κερδίσει η καθέμία τους για λογαριασμό της το χαρακτηρισμό του «αγωνιστή», έστω και κρατώντας μόνο γι' άλλες δυο - τρεις μέρες την απεργία. Σ' αυτή την κατεύθυνση βοηθούσαν ιδιαίτερα οι δηλώσεις Μητσοτάκη και Φλωράκη, στη διάρκεια της συζήτησης στη Βουλή μ' αφορμή πρόταση δυσπιστίας προς την κυβέρνηση, που είχε καταθέσει η Ν.Δ. Ο πρώτος είχε πει ότι δεν αντέχει η οικονομία να ικανοποιηθεί τις οικονομικές διεκδικήσεις των καθηγητών, ενώ ο δεύτερος ότι δεν καλύπτει πολιτικά απεργία που οδηγεί στη ματαίωση των εξετάσεων.

Έτσι, υπήρχε η βάση για χτυπήματα «κάτω από τη ζώνη». Και την ευκαιρία αυτή άρπαξε η ΔΕΕ. Αυτό φάνηκε καθαρά το Σάββατο στις 11 του Ιούνη. Από τα χαράματα, κυριολεκτικά, άνθρωποι της ΔΕΕ βομβάρδιζαν τηλεφωνικά φίλους και γνωστούς καλώντας τους να κατευθύνονται στο Υπουργείο Προεδρίας, όπου επρόκειτο να γίνει συνάντηση Κακλαμάνη - ΟΛΜΕ, με το σλόγκαν: «Πηγαίνετε στο υπουργείο απόψε και φωνάζετε, γιατί θα μας πουλήσει η ΔΑΚΕ».

Μετά την άκαρπη λήξη της συνάντησης αυτής ακολούθησε γενική συνέλευση προέδρων, στη διάρκεια της οποίας, για πρώτη φορά, ηγετικά στελέχη της ΔΕΕ - πρόεδροι ΕΛΜΕ βγήκαν με κορώνες για δικαιοδοσία, κατάγγελλαν τη θέση του Μητσοτάκη για την «αντοχή της οικονομίας», αλλά απέφυγαν όπως ο διάολος το λιβάνι να μιλήσουν για τη δήλωση του Φλωράκη. Αυτό έκαναν και τη βδομάδα που ακολούθησε στις γενικές συνελεύσεις των ΕΛΜΕ, με μεγαλύτερη ένταση όμως. Στην επίθεση αυτή η ΔΑΚΕ αντέδρασε χλιαρά και βγήκε με ενωτικό - αυτόνομο προσώπιο: δε μας ενδιαφέρει τι λένε τα κόμματα, ο αγώνας αυτός είναι έξω από τα κόμματα, δεν χαρίζουμε τον αγώνα μας σε κανένα κόμμα κ.τ.λ. Ήδη όμως είχε δεχτεί τη μαχαίρα.

Τρίτη, 15 του Ιούνη

Ο Κακλαμάνης, με προκλητικό τρόπο, πετάει στη μούρη της ΟΛΜΕ ένα τετρασέλιδο κείμενο με τις τελικές, όπως τις ονόμασε, προτάσεις της κυβέρνησης στα αιτήματα των καθηγητών. Βασικό στοιχείο των προτάσεων αυτών ήταν η αύξηση των εξετάσεων από 30 χιλ. το χρόνο σε 66, αλλά κι αυτά διατυπωμένα μ' έναν τρόπο που επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί αντιφαικός και παρεξηγήσιμος (δεν ξεκαθάρισε το κείμενο ποιοι θα παίρνουν το ποσό κι αν θα παίρνουν όλοι το ίδιο ποσό). Πέρα όμως απ' αυτό, το κείμενο του Κακλαμάνη απέδιδε σαφείς πολιτικές σκοπιμότητες στη Ν.Δ. (αυτό το είχε κάνει κι άλλες φορές) και για πρώτη φορά, στο «Κεζ» και στην παραταξία του ΔΕΕ. Στο σημείο αυτό έλεγε: «Εάν δε γίνει δεκτή και η πρόταση αυτή, θα είναι πλέον φανερό ότι άλλοι είναι οι στόχοι αυτών που αρχικώς ανέλαβαν η στη συνέχεια προχώρησαν στην ίδια της απεργίας διαρκείας και της ματαίωσης των εξετάσεων, ανεξαρτήτως των δηλώσεων που έχουν γίνει στη Βουλή και στον τύπο». Και παρακάτω απειλεί και με κατασταλτικά μέτρα.

Στη συνεδρίαση του δ.σ. της ΟΛΜΕ το ίδιο βράδυ η ΔΕΕ και η ΔΑ-

ΚΕ «διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους» και «πνέουν μένεα» κατά του Κακλαμάνη. Κοτζιά κόμμα τους έβρισε! Το μετωπο ΔΕΕ - ΔΑΚΕ δρέπει νέες δάφνες, καθώς κανένας από τους δυο, για τους δικούς του λόγους, δε θέλει να σπάσει εκείνη τη στιγμή αλλά λίγο αργότερα.

Για τη ΔΑΚΕ το ζήτημα είναι ότι αν σπάσει πρώτα, πάει αυτόματα στον πατο στα μολύβι. Για το «Κ-Κεζ» και τη ΔΕΕ είναι η χροση ευκαιρία: Πατώντας σε μια πραγματική βάση, δηλαδή, στο ότι αυτά που δίνει ο Κακλαμάνης είναι ψίχουλα και στις ηλίθιες δηλώσεις του για «μειονότητες», την αξιοποιεί πολιτικά για να ροκανιστεί, μετά τον Τρίτη, άλλο ένα βασικό στέλεχος της αντι-Κ-Κεζ φράξης μέσα στην κυβέρνηση (ο πρόεδρος ανασχηματισμός τόδεστις καθαρά αυτό: ο Κακλαμάνης φεύγει από το υπουργείο παιδείας έχοντας αποτύχει να σπάσει την απεργία, και στο υπουργείο προεδρίας το βάζουν από δίπλα κι έναν αναληρωτή υπουργό). Κάτω ο Κακλαμάνη! Αυτό βροντοφωνάζει η εισήγηση, που είναι και δελτίο τύπου ταυτόχρονα, του δ.σ. της ΟΛΜΕ προς τις γενικές συνελεύσεις των ΕΛΜΕ. Από την άλλη μεριά, στην εισήγηση αυτή δεν αναλύεται καθόλου το οικονομικό μέρος των προτάσεων Κακλαμάνη, αφήνοντας έτσι, έντεχνα, να καλλιεργείται η εντύπωση ότι τα εξεταστικά είναι η διεκδίκηση των καθηγητών, εκφράζεται η βαθιά (!) ενγλωσσύνη προς την ΑΔΕ-ΔΥ που, υποτίθεται, συμπαράταχτηκε στον αγώνα μας!

Το ίδιο διάστημα, και στα πλαίσια της πολιτικής πίσης που είναι πιο φανερό ότι ασκεί το «Κ-Κεζ» στην αντιπαλή του φράξη μέσα στην κυβέρνηση, βάζει τις ομοσπονδίες που ελέγχει, το ΕΚΑ και την ΑΣΓΜΕ να μας «συμπαράσταθούν».

Και εδώ, όμως, δεν μπορούν να κρυφτούν καλά. Κυρίαρχη, πάλι, προβάλλει η «αναβάθμιση» και η διεξαγωγή των εξετάσεων. Γι' αυτό και στην εισήγηση του δ.σ. της ΟΛΜΕ τονίζεται ιδιαίτερα «η σύνδεση του κινήματος των καθηγητών με το λαϊκό κίνημα». Μια τέτοιου είδους «σύνδεση» σε λίγο θα λειτουργήσει απεργοπλαστικά, καθώς οι αντιδράσεις που θα προκαλέσει η συνέχιση της απεργίας στα σωματεία - σφραγίδες θα εμφανίζονται από το «Κ-Κεζ» και τη ΔΕΕ ως στοιχεία που συντηγούν υπέρ της λήξης της απεργίας. Άλλωστε, χαρακτηριστική είναι η στάση του

«Ριζοσπάστη» (19 Ιούνη), όπου, μέσα στ' άλλα, αναφέρεται: «Ακόμα (οι καθηγητές) έχουν κατακτήσει ορισμένα πολύτιμα χαρακτηριστικά στο κίνημά τους: τη μαζικότητα, τη μαχητικότητα, τη «Συμμαχία» τους με τους μαθητές, τους γονείς, όλους τους εργαζόμενους. Αυτά τα χαρακτηριστικά είναι οι πιο σημαντικές κατακτήσεις. Και ίσως αυτά είναι που θα πρέπει να διαφυλάξουν» (οι υπογραμμισμένες δικές μας). Δηλαδή να σπάσει από όλους μας μαζί η απεργία για να μην διαταραχθεί η σχέση μας με το ψευτοΚΚΕ.

Πέμπτη, 17 του Ιούνη

Μετά από τριήμερη «αγωνιστική» στάση της ΑΔΕΔΥ, ο Τσοβόλας ανακοινώνει ότι την πρώτη δόση για την άρση των ανισοτήτων που είχε προκαλέσει το «ενωτικό» η κυβέρνηση θα τη δώσει, αντι την 1η του Οκτώβρη, την 1η του Ιούλη. Μεταθέτει κατά τρεις μήνες το όριο ωριμότητας, δίνοντας έτσι ένα επιπλέον ποσό, σ' επίσημη βάση, περίπου 15 χιλ. κατά μέσο όρο. Συνολικά, λοιπόν, οι οικονομικές ρυθμίσεις της κυβέρνησης για τους καθηγητές σημαίνουν 66 χιλ. (Κακλαμάνης) + 15 χιλ. (Τσοβόλας) = 81 χιλ. το χρόνο (μεικτά).

Μετα την ανακοίνωση της ρύθμισης αυτής γίνεται το ίδιο βράδυ συνεδρίαση του δ.σ. της ΟΛΜΕ.

Τώρα αλλάζει ο τόπος: «Αρχίζει και δίνει καρπούς η συμπάρασταση της κοινής γνώμης - οι ρυθμίσεις στο σύνολό τους είναι καταχτησιές» - πηπει να τις προχωρήσουμε παραπέρα κοντά στα αιτήματά μας» είναι τώρα το κέντρο των τοποθετήσεων ΔΕΕ - ΔΑΚΕ. Σε ανακοίνωση του δ.σ. της ΟΛΜΕ μιλάει για «σχηματοποίηση πρώτων καρπών που μπορούν να οδηγήσουν σε καταχτησιές», για «συνέχιση του αγώνα», μάταια όμως θα ψάξει να βρει κανείς στις αποφάσεις της ΟΛΜΕ α) απόρριψη των συνολικών οικονομικών ρυθμίσεων της κυβέρνησης β) συγκεκριμένη εκτίμηση για το ύψος στο οποίο έχουν φτάσει οι υποχωρήσεις της κυβέρνησης.

Έτσι, πλανάται μεθοδευμένα η εντύπωση ότι η κυβέρνηση έχει ήδη δεχτεί να μας δώσει αύξηση 89,6 χιλ. το μήνα (Ριζοσπάστης, 19 του Ιούνη), ενώ η πραγματικότητα λέει 5.800, ώστε να μπορέσουν αργότερα να εμφανίσουν ένα ποσό κοντά σ' αυτό «νίκη» του κινήματος. Το δ.σ., λοιπόν, προτείνει συνέχιση της απεργίας. Τους προδίδει όμως η βιασύνη τους: να γίνουν νέες γ.σ. των ΕΛΜΕ την Τρίτη, γιατί,

Μόνο με το ότι ο Κακλαμάνης ήταν στόχος του ψευτοΚΚΕ μπορεί επίσης να εξηγηθεί το γεγονός ότι σ' όλο το διάστημα ο Παπανδρόπουλος δεν στράφηκε αποφασιστικά εναντίον στην απεργία και ότι μόνο στο Ηράκλειο μίλησε γι' αυτή αλλά και για το ότι ο ευριπότες φιλορωσικός τύπος ανοικτά ή έμμεσα υποστήριξε την απεργία.

Ακριβώς δηλαδή όπως η Ν.Δ. είχε σαν δικό της πολιτικό στόχο την γενική φθορά δηλαδή της κυβέρνησης με την συνέχιση της απεργίας, έτσι και το ψευτοΚΚΕ είχε το δικό του στόχο, την καθαιρέση του Κακλαμάνη. Γι' αυτό το λόγο περισσότερο εξακολούθησε να μένει σκωμμένη και μετά την πτώση του Τρίτη η βρώμικη σημαία της αναβάθμισης και λιγότερο, για να κρυφτεί, το οικονομικό αίτημα και η πραγματική

είπαν, θα έχουμε ραγδαίες εξελίξεις το Σάββατοκυριακό και τη Δευτέρα. Αυτό το «κρίσιμο τρίήμερο» και τις «ραγδαίες εξελίξεις» πως τα είχαν εκτιμήσει ότι οπωσδήποτε έπαι θα γινόταν. Τι είχαν υπόψη τους όταν τάλεξαν αυτά; Γιατί η βιασύνη τους να γίνουν τόσο γρήγορα νέες γενικές συνελεύσεις στις ΕΛΜΕ; Μια προσεκτική ματιά θα έπειθε και τον πιο δύσπιστο ότι το μόνο σίγουρο στοιχείο που υπήρχε ήταν ανασχηματισμός. Τον π. ερίμεναν Δευτέρα. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, επειδή τελικά έγινε την Τρίτη το απογευμα, μετέτρεψαν τις γενικές συνελεύσεις των ΕΛΜΕ σ' απλές συγκεντρώσεις. Δεν είχαν τι το νέο να πουν.

Η δική μας παρέμβαση

Η Αριστερή Κίνηση έκανε παρεμβάσεις σε τέσσερα επίπεδα: α) Μικρές συνελεύσεις με συναδέλφους για ανταλλαγή απόψεων και οργάνωση της δουλειάς και των προτάσεων που πρέπει να γίνουν στις γ.σ. των ΕΛΜΕ β) Στις γ.σ. των ΕΛΜΕ καναμε πρόταση ν' απορριφθούν συνολικά οι οικονομικές ρυθμίσεις της κυβέρνησης. Συγκεκριμένα, σ' τη Β' ΕΛΜΕ Διτ. Αττικής, παρά τη λυσσασμένη προσπάθεια της ΔΕΕ και τις πραξικοπηματικές διαδικαστικές επεμβάσεις της, ψηφίστηκε από το σώμα η παρακάτω θέση μας: «Σε απάντηση των προτάσεων Κακλαμάνη - Τσοβόλα η γενική συνέλευση δηλώνει ότι μμένει στο αρχικό αίτημα του διεκδικητικού πλαισίου για 20.000 αύξηση, θεωρεί της προτάσεις εμπαιγμό και τις απορρίπτει κατηγορηματικά». γ) Στη συγκέντρωση και πορεία προς τη Βουλή που έγινε την Παρασκευή 18 του Ιούνη, πιστό στη θέση ότι πρέπει να υψωθούν πάνω με 20χιλιαία, στηρίζαμε, ιδεολογικά και υλικά, ανάλογο πανό προβάλλοντας τα συνθήματα: «για να πάμε στο σχολείο 20 χιλιάδες στο βασικό μισθό» «οι καθηγητές μαζί με το λαό ενάντια στην πείνα και τον αυταρχισμό». «Αντρεία όσο κι αν κρυφτεί ο καθηγητής θα είν' ο νικητής» και «Είμαστε ενωμένοι όλοι μια γροθιά, την αύξηση θα πάρουμε αγωνιστικά» δ) Κυκλοφορήσαμε προκήρυξη με μια καταρχήν ανάλυση της ρύθμισης Τσοβόλα, κάτι απαραίτητο για την ιδεολογική και ήθικη στήριξη των απεργών καθηγητών.

Παρόλ' αυτά θεωρούμε ότι έχουμε ακόμη πολλές υποκειμενικές κι αντικειμενικές αδυναμίες, που με πολύ κόπο και μεγάλη προσπάθεια πρέπει να υπερικηθούν.

Το βράδυ της Πέμπτης στα γραφεία της «Επιτροπής Πρωτοβουλίας» Εποική παλιότερα, λίγο πριν ξεκινήσει η απεργία αυτή, είχαν χαρακτηρίσει «ρυπαρογράφημα» προκήρυξη μας που τους θεωρούσε, ουσιαστικά, πολιτική εφεδρεία της ηγεσίας της ΟΛΜΕ, τους απαντάμε με τα ίδια τους τα λόγια: «Είναι απολύτως κατανοητό από όλους μας ότι το ΔΣ της ΟΛΜΕ από την ίδια του τη θέση σαν κορυφαίο όργανο ενός κλάδου, υφίσταται ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο, φοβερές πολιτικές πιέσεις για το σπάσιμο της απεργίας, όπως άλλωστε το αποδεικνύουν οι ανοιχτές απεργοπλαστικές δηλώσεις του Μητσοτάκη αλλά και των υπόλοιπων κομματικών αρχηγών, οι οποίοι στο βωμό της συνείδησης με την κυβέρνηση υπονομεύουν τον δίκαιο αγώνα μας».

Παρατήρηση 1η: Γιατί αναφέρουν μόνο το Μητσοτάκη ονομαστικά και το Φλωράκη όχι; Γιατί να μη ήθελαν τη βάση του Κοικέζ;

Παρατήρηση 2η: Βγαίνει από δω η θέση ότι η ηγεσία της ΟΛΜΕ στέκεται βράχος, ενάντια στα κόμματα (Ν.Δ. και Κοικέζ), ή όχι; Άρα ότι η ηγεσία «Τραβιέται» από τη βάση; Θέλουν να μας πείσουν σοβαρά ότι άλλο η ΔΕΕ κι άλλο το Κοικέζ. Γιατί λοιπόν να αφαιρέσουν την καθοδήγηση από την ηγεσία της ΟΛΜΕ; Έτσι εξηγείται κι η μέχρι τώρα στάση τους στο ζήτημα αυτό. Άλλωστε, γνωστό στέλεχος των διαρρηχτών σε πρόσφατη γενική συνέλευση, αφήνοντας βέλβητα και κάποιες αιχμές να πλανώνται, συγχάρηκε τη ΔΕΕ που συνεχίζει την απεργία κόντρα όπως είπα, στο κόμμα που πρόκειται.

Παρατήρηση 3η: Πότε πουλημένη και συμβιβαστική ηγεσία διεξήγαγε νικηφόρα απεργιακό αγώνα; Μήπως στη ΔΕΗ, στην ΕΑΣ, στους Τραπεζικούς; Δεν ήταν η ΕΣΑΚ που έσπασε τις απεργίες σ' αυτούς τους χώρους ή που συντέλεσε στο να μην ξεσπάσουν αυτές;

Άρα, δεν φταίμε εμείς που τους αποκαλούμε πολιτική εφεδρεία του σοσιαλμπερλιαισμού. Ας ψάξουν στη γραμμή τους το φταίχτη. Ας τον ψάξουν στην αφισα που κυκλοφόρησαν ως «Αναγέννηση» και «Κίνηση» και στην οποία κατηγορούν ως απεργοπλαστικές τη γραμμή της Ν.Δ. και τη γραμμή του Κοικέζ (όχι βέβαια της ΔΕΕ). Μόνο που το τελευταίο έγινε τώρα ΚΚΕ. Χωρίς καν τα εισαγωγικά στο πρώτο Κ...

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΚΟΜΑ ΞΕΦΥΓΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟ-ΚΚΕ

Είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο πως σφόδρα έπεσε ο Τρίτης και αφού, καταπονητήθηκε η πρόταση του ενάντια στην απεργία διαρκείας το κύριο ζήτημα για το ψευτοΚΚΕ ήταν το σβήσιμο της απεργιακής φωτιάς που σηκώθηκε από τη μεγάλη μάζα των καθηγητών.

Αποδείχτηκε από τα γεγονότα ότι αυτή η διαπίστωση δεν ήταν ολότελα σωστή.

Ενώ δηλαδή σε όλο αυτό το διάστημα το ψευτοΚΚΕ μέσα από την παρά-

ταξη του, τη ΔΕΕ, προσπαθούσε να ελέγξει την απεργιακή φωτιά, δεν ήθελε να την σβήσει πριν πετύχει το νέο μεγάλο πολιτικό στόχο που έβαζε μπροστά του μετά την πτώση του Τρίτη, την καθαιρέση του Κακλαμάνη.

Έτσι μόνο μπορούν να εξηγηθούν απαντιές διαδηλώσεις στους δρόμους της Αθήνας, οι συγκεκριμένες της ΟΛΜΕ στις γειτονιές και οι ψυχιαίοι τίτλοι της ρωσικής εφημερίδας «ΠΡΩΤΗ» που για ένα ολόκληρο μήνα υπερασπίζουν την απεργία.

πάλι των καθηγητών ενάντια στην εισοδηματική πολιτική. Μένει όμως ακόμα και τώρα ένα ερωτηματικό. Γιατί ο Φλωράκης στη Βουλή ακόμα πιο αμύηλα και πιο πριν από τον Μητσοτάκη μεταβιβέρθηκε ενάντια στην απεργία λέγοντας ότι δε θα την καλέσει πολιτικά ενόσω θα έφτανε στην ματαίωση των εξετάσεων; Γιατί άραγε ο Ριζοσπάστης δεν έδωσε στην απεργία μεγάλους πρωτοσέλιδους τίτλους; γιατί είχε μόλις ένα μετριοπαθή, τόσο και, γιατί τόσο λίγο χώρο διέθετε στη σχετική εidosογραφία.

Εδώ υπάρχει ένα μεγάλο διδαγμασχετικό με την ταχτική του σοσιαλμπερλιαισμού. Ο Ριζοσπάστης και ο Φλωράκης σαν επίσημη φωνή του ψευτοΚΚΕ και της Ρωσίας στην Ελλάδα μιλάγε παίρνοντας υπ' όψη τους την αστική τάξη. Ο

Ριζοσπάστης και ο Φλωράκης είναι υποχρεωμένοι να καθυπακούσουν την αστική τάξη. Αυτοί θέλησαν να εμφανιστούν σαν άσχετοι με την απεργία αφήνοντας να παιχτεί το πολιτικό παιχνίδι από την παραταξία τους στους καθηγητές, την ΔΕΕ, και από την «ανεύθλινη» και γι' αυτό πιο πραγματική, πιο αθετική φωνή του σοσιαλμπερλιαισμού στη χώρα μας που είναι η εφημερίδα «Πρώτη». Σ' αυτήν πάντα εμφανίζονται πιο ανοιχτά οι προθέσεις και η πραγματική γραμμή του σοσιαλμπερλιαισμού αλλά και του ίδιου του ψευτοΚΚΕ.

Λίγο πριν συντριβεί ο Κακλαμάνης και αφού ανήταν τόσο καιρό τάχθε βάζει με την Ν.Δ. κατόρθωσε να ψελίσει όπως και ο προκάτοχος του Τρίτης ποσο τον κορόιδεω ο Φλωράκης όταν έλεγε ότι δε θα υ-

Σχετικά με μια προκήρυξη

Το βράδυ της Πέμπτης στα γραφεία της ΟΛΜΕ κυκλοφόρησε μια προκήρυξη της «Επιτροπής Πρωτοβουλίας». Εποική παλιότερα, λίγο πριν ξεκινήσει η απεργία αυτή, είχαν χαρακτηρίσει «ρυπαρογράφημα» προκήρυξη μας που τους θεωρούσε, ουσιαστικά, πολιτική εφεδρεία της ηγεσίας της ΟΛΜΕ, τους απαντάμε με τα ίδια τους τα λόγια: «Είναι απολύτως κατανοητό από όλους μας ότι το ΔΣ της ΟΛΜΕ από την ίδια του τη θέση σαν κορυφαίο όργανο ενός κλάδου, υφίσταται ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο, φοβερές πολιτικές πιέσεις για το σπάσιμο της απεργίας, όπως άλλωστε το αποδεικνύουν οι ανοιχτές απεργοπλαστικές δηλώσεις του Μητσοτάκη αλλά και των υπόλοιπων κομματικών αρχηγών, οι οποίοι στο βωμό της συνείδησης με την κυβέρνηση υπονομεύουν τον δίκαιο αγώνα μας».

Παρατήρηση 1η: Γιατί αναφέρουν μόνο το Μητσοτάκη ονομαστικά και το Φλωράκη όχι; Γιατί να μη ήθελαν τη βάση του Κοικέζ;

Παρατήρηση 2η: Βγαίνει από δω η θέση ότι η ηγεσία της ΟΛΜΕ στέκεται βράχος, ενάντια στα κόμματα (Ν.Δ. και Κοικέζ), ή όχι; Άρα ότι η ηγεσία «Τραβιέται» από τη βάση; Θέλουν να μας πείσουν σοβαρά ότι άλλο η ΔΕΕ κι άλλο το Κοικέζ. Γιατί λοιπόν να αφαιρέσουν την καθοδήγηση από την ηγεσία της ΟΛΜΕ; Έτσι εξηγείται κι η μέχρι τώρα στάση τους στο ζήτημα αυτό. Άλλωστε, γνωστό στέλεχος των διαρρηχτών σε πρόσφατη γενική συνέλευση, αφήνοντας βέλβητα και κάποιες αιχμές να πλανώνται, συγχάρηκε τη ΔΕΕ που συνεχίζει την απεργία κόντρα όπως είπα, στο κόμμα που πρόκειται.

Παρατήρηση 3η: Πότε πουλημένη και συμβιβαστική ηγεσία διεξήγαγε νικηφόρα απεργιακό αγώνα; Μήπως στη ΔΕΗ, στην ΕΑΣ, στους Τραπεζικούς; Δεν ήταν η ΕΣΑΚ που έσπασε τις απεργίες σ' αυτούς τους χώρους ή που συντέλεσε στο να μην ξεσπάσουν αυτές;

Άρα, δεν φταίμε εμείς που τους αποκαλούμε πολιτική εφεδρεία του σοσιαλμπερλιαισμού. Ας ψάξουν στη γραμμή τους το φταίχτη. Ας τον ψάξουν στην αφισα που κυκλοφόρησαν ως «Αναγέννηση» και «Κίνηση» και στην οποία κατηγορούν ως απεργοπλαστικές τη γραμμή της Ν.Δ. και τη γραμμή του Κοικέζ (όχι βέβαια της ΔΕΕ). Μόνο που το τελευταίο έγινε τώρα ΚΚΕ. Χωρίς καν τα εισαγωγικά στο πρώτο Κ...

Συνεχίζεται στη Σελ. 4

ΜΕΓΑΛΗ Η ΑΠΗΧΗΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣ

«Η φωνή του ΕΡΓΑΣ» ξεπέρασε τα 500 φύλλα! Η πρώτη έκδοση εξαπλήθηκε, η εφημερίδα ξανατυπώθηκε και συνεχίζει να διακινείται. Κυριολεκτικά η εφημερίδα του ΕΡΓΑΣ στην Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη του Πειραιά έγινε ανάρπαστη. Οι εργάτες μίλησαν με ενθουσιασμό για το πρώτο φύλλο, το στήριξαν οικονομικά και σε πολλές περιπτώσεις την διακίνησαν οι ίδιοι σε συναδέλφους.

«Η Φωνή του ΕΡΓΑΣ» αγαλιάστηκε από το πρώτο της φύλλο από τους εργάτες του λιμανιού. Αυτό ανεβάζει ακόμα πιο πολύ τις ευθύνες του ΕΡΓΑΣ

Η φωνή του ΕΡΓΑΣ

«Ο Πρωτότυπος δεν είναι να είσαι πτωχός αλλά να είσαι πτωχός γιατί είναι να είσαι πτωχός και να μην μπορείς να βρεις δουλειά»

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
Γραφείο: Βασιλειάδης 1 Παι. Κωνσταντ. Τηλ. 494200

Κάποτε μια ομάδα εργατών αποφάσισε να ζητήσει αύξηση γιατί το μεροκάματο που έπαιρνε δεν έφτανε ούτε για το φαγητό της οικογένειας. Σηκώνονταν λοιπόν και πάνε στον εργοδότη.

— Άκου αφεντικό — του λένε — τα λεφτά που παίρνουμε δε φτάνουν με τίποτα για να ζήσουμε. Δώσε μας αύξηση γιατί αλλιώς δε δουλεύουμε.

— Αχ βρε παιδιά, σας καταλαβαίνω — απάντησε το αφεντικό — όμως δεν μπορώ. Η επιχείρηση δεν πάει καλά. Δεν μπορώ με ανταγωνιστούμε την Ιαπωνία. Αυτή η Ιαπωνία μας έφαγε. Θα μπορούσα βέβαια να σας δώσω μια αύξηση όμως δε με αφήνει η Κυβέρνηση. Εκεί να πάτε!

Σηκώνονται λοιπόν οι εργάτες και μια και δύο πηγαίνουν στην Κυβέρνηση. Στον Παπανδρέου δηλαδή.

Του βράνε την πόρτα. Εκείνη τη στιγμή ο Παπανδρέου έρωγε. Καλός άνθρωπος όμως, άφησε το φαι του στη μέση για να τους δεχτεί.

— Τι θέλετε παιδιά;
— Άκου κύριε Πρόεδρε. Πεινάμε! Θέλουμε αύξηση και το αφεντικό μας είπε να έρθουμε σε σένα. Γιατί λέει εσύ δεν τον αφήνεις να μας δώσει.

— Αχ βρε παιδιά — είπε ο κύριος πρόεδρος. Δίκιο έχετε. Το πρόγραμμά μας είναι να παρτε αύξηση. Όμως όχι τώρα. Δεν αντέχει η οικονομία. Χρωστάμε βέβαια στις ξένες τράπεζες και αν δεν πετύχια το σταθεροποιητικό πρόγραμμα, θα χάσουμε την ανεξαρτησία μας. Αφήστε που έχουμε και τους Τούρκους να θέλουν να μας πάρουν το Αιγαίο και θα χάσουμε τους τουρίστες. Τι να κάνω πρέπει να πάρω τον κόσμο τα όπλα. Γιαυτό δουλεύετε παιδιά. Δουλεύετε πολύ και ας πεινάτε να ξεχρεώσουμε και μετά όσοι ζητάει παίρνει αύξηση. Με συγχωρείτε τώρα έχω δουλειά. Δηλαδή πάνω να φάω!

Τι να κάνουν τώρα οι εργάτες. Αυτοί χρωστούσαν στον υπακόλη,

στο φούρναρη και σε μερικούς γειτόνες! Γιαυτό παίρνουν την απόφαση.

— Θα πάμε να δούμε τις ξένες Τράπεζες που ξέρεις άνθρωποι είναι και αυτοί. Θα τους πούμε να μας δώσουν μια παράταση. Έτσι δεν κάνουμε και με τον μπακάλη της γειτονιάς;

Φεύγουν λοιπόν και πάνε στην Αμερική. Βρίσκουν τις Τράπεζες και ακόμα πιο πολύ τον ίδιο τον Ρήγκαν.

— Γειά σου αρχηγέ του Φαρ Ουέστ, συγγνώμη τον ελεύθερο κόσμο του λένε! Δεν αφήνεις λίγο ησυχία την Ελλάδα, μπας και πάμουμε και εμείς καμιά αύξηση.

— Αχ βρε παιδιά — είπε ο Ρήγκαν! Δίκιο έχετε. Όμως δεν μπορώ. Γιατί αν αφήσω την Ελλάδα θα την πάρει η Ρωσία και τότε, Γειά σας και βιάζομαι. Είπε, και έφυγε!

Τι να κάνουν οι εργάτες, μια και όλο πάνε στη Μόσχα. Βρίσκουν τον Γκορμπατσώφ να κάνει «περυστρούκα» και τους ρώσους συναδέλφους τους να είναι μοίσκεμα στον ιδρώτα από τη δουλειά.

— Αιάν κουλί που τραβάνε, λένε οι δικό μας.

— Τι θέλετε τους λέει με παγωμένο χαμόγελο ο Μιχάλης.

— Ακούστε κύριε Γκορμπατσώφ. Είναι αλήθεια πως αν πάρουμε εμείς αύξηση η Ελλάδα θα βολιχάξει οικονομικά και θα πέσουμε στα νυχια του Ρήγκαν.

— Να ακούτε τον Παπανδρέου! Αυτός ξέρει. Είναι ο μεγαλύτερος φίλος της ειρήνης στον κόσμο και ο ηγέτης των «έξι». Αυτός ξέρει! Αφήστε με τώρα γιατί έχω δουλειά. Είπε και έφυγε!

Τι να κάνουν τώρα οι εργάτες. Ξεκίνησαν από μια αύξηση για να κάνουν το γύρο του κόσμου. Και να σκεφτεί κανείς πως δεν πήγαν ούτε στην Τουρκία, ούτε στην Ιαπωνία! Έτσι είναι τα πράγματα. Και αν θέλει κανείς να κάνει εννοίμενο απεργιακό αγώνα για το ψωμί πρέπει να πείσει και τον εργατή φίλο του εργοδότη πως ο εργοδότης λέει ψέ-

για την καθοδήγηση του συνδικαλιστικού κινήματος στη Ζώνη. Οι συνάδελφοι θέλουν μια παράταση που να ενώνει, που να είναι πάντα μπροστά στους μικρούς καθημερινούς αλλά και στους μεγάλους αγώνες. Σ' αυτόν τον δρόμο βαδίζει ο ΕΡΓΑΣ και δεν είναι μακριά η μέρα που αυτό θα γίνει συνείδηση της τεράστιας πλειοψηφίας των εργατών.

Παρακάτω αναδημοσιεύουμε από τη «Φωνή του ΕΡΓΑΣ» ένα απόσπασμα από το άρθρο ανάλυσης του καταστατικού με τον τίτλο: ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ καθώς και άρθρο ανάλυση «Για τον χαρακτήρα της εργοδοσίας στη Ζώνη».

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

μα, και τον εργατή φίλο του Παπανδρέου, πως ο Παπανδρέου λέει ψέματα και τον εργατή φίλο του Ρήγκαν, πως ο Ρήγκαν λέει ψέματα και τον εργατή φίλο του Γκορμπατσώφ, πως ο Γκορμπατσώφ λέει ψέματα.

Χρειάζεται δηλαδή ένα επιτελείο της εργατικής τάξης που να έχει την πολιτική και οικονομική γνώση και που να μπορεί να νικήσει στα επιχειρήματα όλους τους αντιδραστικούς, για να ΕΝΩΣΕΙ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ και να τους οδηγήσει νικηφόρα στον απεργιακό αγώνα.

Όμως πέρα απ' αυτό τα πράγματα είναι πιο δύσκολα στην πράξη και ότι στη φανταστική ιστοριοσύλα μας. Και αυτό γιατί στην πραγματικότητα δεν πάνε οι εργάτες στους αρχηγούς της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού Δυτικού ή Ανατολικού, αλλά η αστική τάξη και ο ιμπεριαλισμός μέσα από τα δικά τους κόμματα, τα δικά τους επιτελεία, συνδικάτα, παρατάξεις, μέσα από το κράτος την αστυνομία, την τηλεόραση, τα σχολεία, τις εκκλησίες και με ότι θες, προσπαθούν να υποτάξουν το εργατικό κίνημα, να διασπάσουν τους εργάτες να τους χρησιμοποιήσουν για τα δικά τους συμφέροντα.

Και αυτό γιατί εμείς οι εργάτες έχουμε τη δύναμη. Αν εμείς ενωμένοι αντισταθούμε, όλοι οι αντιδραστικοί θα καταρευθούν σαν χάρτινοι πύργοι.

Εδώ είναι η τεράστια σημασία της πολιτικής.

Ποιάς πολιτικής όμως; Οι συνάδελφοι έχουν δίκιο, όταν λένε ότι η πολιτική και τα κόμματα διασπάνε τον αγώνα για το ψωμί. Έχουν δίκιο γιατί έχουν δει την πολιτική των εργοδοτών, του Παπανδρέου, του Ρήγκαν, του Γκορμπατσώφ. Και αυτό είναι σωστό. Γιατί η πολιτική αυτών είναι να διασπάνε και να εκμεταλλεύονται τους εργάτες.

Πάρτε για παράδειγμα το Συνδικάτο μεταλλού. Η ΕΣΑΚ που το ελέγχει κάνει πολιτική. Κάνει την

πολιτική όλων όσων δε θέλουν πραγματική αύξηση στο μεροκάματο. Εκεί διασπεί τους εργάτες.

Κάνει πολιτική επίσης, όταν χωρίς συζήτηση, μέσα στην Γενική Συνέλευση του Συνδικάτου κατεβάζει το όνομα του Συνδικάτου στην φιλορώσικη πορεία «ειρήνης» ή όταν με αποφάσεις του Δ.Σ. καταδικάζει την παραμονή στο ΝΑΤΟ χωρίς να καταδικάζει το σύμφωνο της Βαρσοβίας, ή στέλνει αλληλεγγύη στη Νικαράγουα χωρίς να στέλνει αλληλεγγύη στους Πολωνούς μεταλλεργάτες.

Κάνει δηλαδή μια πολιτική στην υπηρεσία του ρώσικου ιμπεριαλισμού.

Αυτό διασπεί τους εργάτες και προσπαθεί να τους βάλει στην υπηρεσία του Γκορμπατσώφ.

Το ίδιο η πολιτική της ΠΑΣΚΕ, όταν θέλει να βάλει τους εργάτες στο πλευρό της κυβέρνησης ή της Ν.Δ. όταν θέλει να βάλει τους εργάτες στο πλευρό της Δύσης.

Οι εργάτες για να ενωθούν χρειάζονται μια άλλη πολιτική, ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ.

Αυτή που θα προσθέσει την ενότητα όλων των εργατών ενάντια στην αστική τάξη και τον κάθε ιμπεριαλισμό, που θα δίνει σημερα προτεραιότητα στην πάλη για αυξήσεις πάνω στο μεροκάματο, σε μια κατεύθυνση μιας αυτοδύναμης πραγματικά ανεξάρτητης και σοσιαλιστικής Ελλάδας.

Αυτή είναι η ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ που προβάλλει ο ΕΡΓΑΣ.

Γιαυτό και στο καταστατικό του αναφέρει:

«Μόνο όταν είναι σε θέση το εργατικό επιτελείο να απαντήσει και να νικήσει στα «επιχειρήματα» και στην πολιτική την αστική τάξη και τα κόμματα της, τότε μόνο μπορεί να δοθεί μέχρι τέλος και νικηφόρα η οικονομική πάλη. Μόνο τότε μπορεί η εργατική τάξη να κερδίσει την εμπιστοσύνη όλου του εργαζόμενου λαού, να τον συσπειρώσει γύρω της και να οδηγήσει την χώρα στην πρόοδο και στην προκοπή».

ΓΙΑ ΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΗΣ ΕΡΓΟΔΟΣΙΑΣ ΣΤΗ ΖΩΝΗ

Ένα από πιο βασανισμένα τμήματα της εργατικής τάξης είναι οι μεταλλεργάτες του Πειραιά, των μηχανουργείων και της επισκευαστικής ζώνης. Και αυτό γιατί δουλεύουν μέσα στις πιο σκληρές συνθήκες, γνωρίζουν την πιο μεγάλη εκμετάλλευση και καταπίεση, ζουν τον εφιάλητη της πιο μεγάλης ανεργίας. Και όλα αυτά κάτω από χαμηλά μεροκάματα και σε συνθήκες πρωτοφανούς αδιαφορίας για την ίδια τους τη ζωή.

Οι μεταλλεργάτες της Ζώνης για να βγάλουν το μεροκάματο βάζουν υποθήκη κάθε μέρα την ίδια τους τη ζωή.

Απέναντι σ' αυτούς τους εργάτες οι πρωτοπόροι συνδικαλιστές έχουν Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΗΣ ΕΡΓΟΔΟΣΙΑΣ

Στο λιμάνι υπάρχουν τάξεις. Δηλαδή διαφορετικές κοινωνικές ομάδες με αντίθετα συμφέροντα. Απέναντι στους εργάτες στέλνει εχθρική η τάξη των εργοδοτών, η αστική τάξη της υψικρατικής ζώνης. Αυτή η τάξη είναι γλάνημα και θρέμμα του εφοπλιστικού κεφαλαίου, διεθνούς και ελληνικού, αφού προέκυψε από τις ανάγκες των εφοπλιστών για μια γρήγορη και φτηνή επισκευή των πλοίων τους, εκμεταλλευόμενοι την γεωγραφική θέση που βρίσκεται η χώρα μας. Αλλά και την κυριαρχία ενός κράτους στη χώρα, που πάντα έσκιβε

την μέση στο εφοπλιστικό κεφάλαιο, εξυπηρετώντας και τις πιο παράλογες απαιτήσεις του.

Οι εφοπλιστές ήθελαν ένα λιμάνι στο περσισμα τριών ηπείρων (Ευρώπη - Ασία - Αφρική), όπου θα επικρατούσαν στα γρήγορα τα καράβια τους, χωρίς πολλούς ελέγχους και με το πιο φτηνό κόστος, έτσι ώστε όσο γίνεται πιο σύντομα να συνεχίζονται τα καράβια τα μάρκα. Αυτή τη δουλειά την ανέλαβαν οι εργοδότες. Και αυτή η «άρπα - κολα» επιλεκτική είναι που δίνει τηχοδομικό χαρακτήρα στις εργοδοσίες της ζώνης, ενώ ταυτόχρονα είναι η ίδια που δημιουργεί όλες τις άλλες συνθήκες δουλειάς για τους μεταλλεργάτες.

ένα μεγάλο χρέος: Να σταθούν με σταθερότητα δίπλα τους, να αφουγκραστούν τον πόνο και τα προβλήματά τους, να μπουν στην υπηρεσία τους.

Για να προχωρήσει έτσι μπροστά το κίνημα των μεταλλεργατών ενάντια σε ανοιχτούς και κρυφούς εχθρούς. Και πρώτα απ' όλα ενάντια στην ίδια την εργοδοσία.

Εμείς θα δώσουμε την πάλη ενάντια της έτσι, όπως μέχρι τώρα έχουμε κάνει και ταυτόχρονα θα ξεσκεπάσουμε τις μεθοδεύσεις της, τις απάτες της, το πρόσωπό της, έτσι ώστε ο κάθε μεταλλεργάτης να έχει καθαρό με ποιόν έχει να κάνει.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση γράφεται αυτό το άρθρο.

Οι εργοδότες πρέπει να είναι τσιρικάκια στους εφοπλιστές για να πάρουν δουλειές. Και πρέπει να προφέρουν την πιο γρήγορη επισκευή, δηλαδή την πιο ακατάλληλη για να προτιμηθούν. Μια είναι εώς η τακτική τους, ότι αρπάζουν.

Σήμερα παίρνουμε δουλειά, αλλά κανείς δεν ξέρει τι γίνεται. Έτσι σκεφτόμαστε, γιατί λοιπόν ότι βάλουμε στη τσέπη. Αυτό καθορίζει και την ανυπαρξία οποιασδήποτε επένδυσης από τη μεριά τους για τον εκσυγχρονισμό των εργαλείων επισκευής. Ας αναλογιστούμε αυτό που όλοι οι μεταλλεργάτες λένε, ότι πολλοί απ' αυτούς παίζουν την ύπαρξη της ζώνης στις μαρμαρινοπέρες, ότι κλέβουν με κάθε τρόπο τον ιδρώτα των μεταλλεργατών (όπως

με το να τους χρωστάνε λεφτά από ταξίδια, με το να τους ψαχνεις για να σου δώσουν τα μεροκάματα της βδομάδας, με το ότι να πληρώνουν έναντι πολλές φορές, με το να κλέβουν τα ένσημα κ.λπ.), για να κλέβουν βίλες και πλούσια αυτοκίνητα.

Αφού λοιπόν αυτή η εργοδοσία κρέμεται αποκλειστικά από τις ανάγκες του εφοπλιστικού κεφαλαίου και όχι από τις ανάγκες της εγγύτητας παραγωγικής διαδικασίας, είναι φυσικό να είναι μαζί με αυτό το κεφάλαιο (ένα από τα πιο φασιστικά στην ιδεολογία) έξω από κάθε ανάγκη για ανάπτυξη που έχει αυτή η χώρα. Όμως και σ' αυτή την ίδια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ...

ΠΑΡΤΕ ΤΑ ΠΙΣΩ!

Όλος αυτός ο κόσμος που βλέπετε, στη φωτογραφία μαζεύτηκε από τα ξεμερώματα για να πάρει τα λεγόμενα δελτία κοινωνικού τουρισμού. Εισιτήρια δηλαδή για εκδρομές.

Για ώρες ολόκληρες — πολλοί μένουν όλη τη νύχτα — στριμωγμένοι για να προλάβουν τα λιγοστά τυχερά χαρτάκια. Αυτό είναι το κράτος - πρόνοια του ΠΑΣΟΚ.

Να λείπουν τα «δελτία» τους!

Δεν θέλουμε την ελεημοσύνη τους, να σπρώχνουμε τον μπροστινό μας μπας και είναι αυτός ο τελευταίος και δεν φτάσουν τα χαρτάκια τους!

Οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι θέλουν αύξηση στα μισθό και στις συντάξεις για να μπορούν να ζήσουν πιο άνετα, βασική προϋπόθεση και για ανθρώπινες διακοπές.

Όσο για τα χαρτάκια σας: Πάρτε τα πίσω!

ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΖΩΑ

Κάποτε οι φαρμακευτικές εταιρείες χρησιμοποιούσαν ζώα (γάτες, ποντίκια) για να δοκιμάζουν τα φάρμακά τους.

Τώρα φαίνεται οι εργάτες στοιχίζουν πιο φτηνά, 5.000 δρχ. και μια βδομάδα άδεια ήταν η αμοιβή για όποιον εργατή ήθελε να δοκιμάσει μια ένωση αντιβιοτικού της εταιρείας SQUIBB, για την οποία είχε γίνει καταγγελία από την Κίνα, ότι προξένησε φοβερούς πόνους σε ασθενή.

Μια εργάτρια δέχτηκε.

Να πως καταναίει ο καπιταλισμός την εργατική τάξη, να που φτάνει τους εργάτες η πολιτική της πείνας της Παπανδρέϊκής κλίκας. Για μια βδομάδα άδεια και ένα πεντοχίλιωρο να κατεβαίνουν στο επίπεδο του ζώου...

Η ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΗ

«Τα κορίτσια πρέπει να πηραίνουν από 11 διαφορετικούς διαγωνισμούς στους οποίους θα επιδείξουν εκτός από τη φυσική τους καλλονή, τη μόρφωση, την αίσθηση του γούμου, καλλιτεχνικό αθλητήριο και τη γοητεία τους».

Αυτό μετέδωσε το ΤΑΣΣ, στα πρώτα καλλιστεία που οργανώθηκαν στη Ρωσία στις 10 Ιούνη.

Αυτό θα πει σοσιαλισμός! Όχι μόνο κορμί, αλλά μόρφωση και χιούμορ. Σοσιαλιστικά, είναι τα καλλιστεία, όχι όμοια - όμοια.

Πάντως στη φωτογραφία μόνο... εμπορεύσιμη σάρκα βλέπουμε.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗ ΓΙΑΡΟΖΛΑΒ

Ενώ λοιπόν ο Γκορμπατσώφ ασχολείται με τα καλλιστεία, 5.000 εργαζόμενοι στη βιομηχανική πόλη Γιαροζλάβ, 250 χλμ. ανατολικά της Μόσχας διαδήλωσαν για τις συνθήκες ζωής. Ιδιαίτερα για τον εφοδιασμό σε τρόφιμα και τις ελλείψεις σπιτιών και νοσοκομείων.

Ακόμα οι διαμαρτυρίες είχαν να κάνουν με την κεκλεισμένη των θυρών επιλογή των τοπικών αντιπροσώπων για την συνδιάσκεψη του «ΚΚΕ». Η είδηση δημοσιεύτηκε στις 9 Ιούνη στην «Ιζβέστια».

ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ

56% συμμετοχή ανακοίνωσε το Πολωνικό πραχτορείο «ΡΑΡ» στις εκλογές για την ανάδειξη υποψηφίων για τα τοπικά κυβερνητικά συμβούλια που έγιναν στις 19 Ιούνη.

Αυτό το ποσοστό έπεσε ακόμα πιο πολύ στις πόλεις Βαρσοβία, Λοντζ, Κρακοβία, Γκντανσκ.

Σ' αυτές τις πόλεις δηλαδή που συγκλονίστηκαν από το μεγάλο απεργιακό ξέσπασμα τον περασμένο Μάη.

Αυτό όμως που έχει μια μεγάλη σημασία είναι η σύγκριση αυτού του ποσοστού με προηγούμενες εκλογές.

Πέραν του Νοέμβριο ψηφισα σύμφωνα με ανακοινώσεις της Πολωνικής κυβέρνησης για το δημοψήφισμα το 67,2%, ενώ στις εκλογές του 1985 για το κοινοβούλιο ψήφισε το 79%.

Είναι αυτό που πραγματικά μπορούμε να πούμε: Κάθε χρόνο και καλύτερα! Όλο και πιο πολύ βαθαίνει η απομόνωση του σοσιαλφασισμού στην Πολωνία.

